

## πάρλα

**πάρλα, η**, ουσ. [<ιταλ. parla <λατιν. parabola <ελλ. παραβολή], η ακατάσχετη φλυαρία, η άσχετη πολυλογία, η πολυλογία χωρίς νόημα: «σταμάτα, ρε παιδάκι μου, αυτή την πάρλα, γιατί μας ζάλισες, μπασαα!»·

- *πάνω (την) πάρλα*, μιλώ ακατάσχετα, φλυαρώ χωρίς νόημα: «αν σε πιάσει ο τάδε την πάρλα, δε θα σ' αφήσει να πεις κουβέντα || όπως ερχόμασταν, πιάσαμε πάρλα για τ' αθλητικά».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας